

Colofon

REDACTIE

Algemene redactie
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
Hans Medart
Varkensstraat 6, 2800 Mechelen
015 29 84 17
hans.medart@kerknet.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie

COPYRIGHT

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE
UITGEVER

Filip Debruyne

OPKIKKERTJES

NOG HONGER

Hedwig VAN PETEGHEM

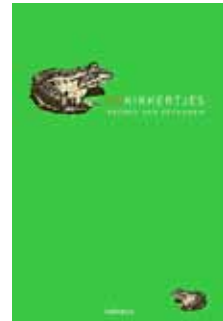
Na het stukje van vorige week is mijn honger nog niet gestild. Mij valt het alleszins op dat een mens niet snel genoeg heeft. Het vervullen van wensen, verlangens en verwachtingen is een eindeloze zaak. We zijn trouwens geen vol-maakte mensen. Het kan altijd beter: de jacht op bezit, de drang naar aandacht en bevestiging, het streven naar goedheid. Het is heel menselijk dat we altijd beter willen en misschien zelfs meer. Als we er maar geen slaaf van worden, als we maar genoeg tijd nemen zodat we er ook van kunnen genieten.

De vervulling, het gevoel vol-daan te zijn, helemaal tot ont-plooiing te komen, kan nooit helemaal af zijn. Het moet langzaam, stap voor stap, ingevuld worden. Ook het geluk van de mens kan niet met fastfood onderhouden worden. Geluk heeft tijd nodig om te rijpen. Meer nog, je kan wel moeite doen om geluk te krijgen, maar het moet vooral gegeven worden.

En toch bestaat er iets waardoor we nooit geen honger meer hebben. Het gaat om een diepe eenheid die moeilijk onder woorden te brengen is... alsof de mens door de navelstreng

met zijn Schepper en diens schepping verbonden is en op die manier voedsel krijgt. Wie het contact met de kern van het leven verbreekt, moet voor zichzelf zorgen. Deze eenheid kan zo sterk zijn dat we zonder probleem kunnen breken en delen... om zo de medemens gelukkig te maken. Wie alleen voor zichzelf neemt, heeft nooit genoeg. Geven echter doet zelfs de diepste honger verdwijnen.

Bovenstaand cursiefje werd geplukt uit *Opkikkertjes* (Halewijn, Antwerpen, 2006). Het boek is inmiddels uitverkocht bij de uitgever.

Zondagsgebed

Bij de 25ste zondag door het jaar

Gezegend

Gezegend zijt gij,
Maria, de geest van God
rust op u, als een moederzegen,
als een zwaard dat uw hart doorboort
met Hem, op weg naar Golgota.

De Geest die u bezielt, vervult u
met de hoop op de verrijzenis,
samen draagt gij zijn kruis,
teken van hoop voor de leerlingen.

Gij hebt geloofd, diep in uw hart,
uw aanwezigheid sprak van hoop
te midden van de leerlingen,
zegenend, opdat zij leren zegenen.

Gezegend om te zegenen,
uitverkoren, grote dingen gebeurden
door uw aanwezigheid bij de leerlingen:
zijn leerling wordt uw zoon.

Uw zegen, gave van Gods Geest
uw leven lang, de geschiedenis lang
getekend door het kruis,
het mooiste liefdesteken ooit.

Mgr. Luc Van Looy, bisschop van Gent

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER
VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Kristien VAN ZUMMEREN

Zaterdag begint voor ons de herfst. Maar vroeger kenden onze voorouders geen herfst. Die hadden maar twee seizoenen: zomer en winter. En die winter begon op 21 september, vandaar "winterdag". Het was destijds trouwens de dag waarop de meisjes hun toekomst konden voorspellen. Dan moesten ze 's nachts driemaal rondom een kuip met water dansen. In die kuip lagen diverse kroontjes. Geblinddoekt moesten ze proberen één van die kroontjes uit het kuipwater te grijpen. En dan kwam het... Troffen ze een bloemenkroon, dan betekende dat dat ze binnen het jaar zouden trouwen. Grepen ze een kroon gemaakt van stro, dan moesten ze nog zeker een jaar met trouwen wachten. Men legde ook notendoppen of bladeren in het kuipwater. Die stonden symbool voor een lid van de familie. Welnu: ging bij dat grijpen naar zo'n kroon een blad of een notendop onder, dan betekende zo iets dat een van je familieleden binnen korte tijd zou sterven. Zo ging dat vroeger...

Omdat weerspreuken eeuwenoud zijn en men vroeger dus niet sprak over "herfst", kan je dan ook maar weinig herfstspreuken vinden. Deze heb ik nog teruggevonden:

**BRENGT DE HERFST EEN HELDER WEER,
'T ZAL DES WINTERS STORMEN OP HET MEER.**

En ook deze spreuk, waarin de herfst is verwerkt:
**DE LENTE HEEFT BLOEMEN, DE ZOMER HEEFT BLADEREN,
DE HERFST HEEFT VRUCHTEN, DE WINTER HEEFT TAKKEN.**

De herfst wordt bovendien ingezet op de naamdag van Mattheus. En volgende dagspreuk komt voor op de volkskalenders:
**IS 'T WEDER MET MATTHEUS KLAAR,
'T VOORSPELT GOEDE OOGST 'T NAASTE JAAR.**

SUDOKU

		8	1	4				6
	6	2				9		
	4		8				1	5
			5				3	1
4	1				8			
9	2				5		6	
		4				7	9	
8				9	2	5		

Tijdschriften van 'De Puzzelaar'
vindt u in de perswinkel.

DEPUZZELAAR

© De Puzzelaar

	4				5	7	9	
	6		3	2		8		4
5				3	2			6
1			7	4				5
7		2		5	6			3
	3	4	9				7	

Tijdschriften van 'De Puzzelaar'
vindt u in de perswinkel.

DEPUZZELAAR

© De Puzzelaar